

Державна служба України з надзвичайних ситуацій

**Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності**

**Міжнародна
науково-практична конференція
курсантів і студентів**

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
БЕЗПЕКИ ЖИТТЕДІЯЛЬНОСТІ**

Львів - 2013

ОРГАНІЗАТОР ТА ВИДАВЕЦЬ Львівський державний університет
безпеки життєдіяльності

Літературний редактор Падик Г.М.

Друк на різографі Климус М.В.

**Технічний редактор,
комп'ютерна верстка
і відповідальний за друк** Хлевной О.В.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: ЛДУ БЖД, вул. Клепарівська, 35,
м. Львів, 79007

Контактні телефони: (032) 233-24-79, 233-14-97,
тел/факс 233-00-88

E-mail: ndr@ubgd.lviv.ua

Проблеми та перспективи розвитку забезпечення безпеки життєдіяльності:
Зб. наук. праць міжнар. наук.-практ. конф. курс. і студ. – Л.: ЛДУ БЖД, 2013. – 266 с.

Збірник сформовано за науковими матеріалами міжнародної науково-практичної конференції курсантів і студентів «Проблеми та перспективи розвитку забезпечення безпеки життєдіяльності» – представників різних країн, міністерств і відомств з проблемних питань в галузі технічних наук.

Збірник містить матеріали таких тематичних секцій:

I секція	– Пожежна та техногенна безпека;
II секція	– Організаційно-правові аспекти забезпечення безпеки життєдіяльності;
III секція	– Організація проведення аварійно-рятувальних робіт та гасіння пожеж;
IV секція	– Екологічні аспекти безпеки життєдіяльності;
V секція	– Інформаційні технології в безпеці життєдіяльності;
VI секція	– Природничо-наукові аспекти в безпеці життєдіяльності;
VII секція	– Гуманітарні науки: теорія і практика.

© ЛДУ БЖД, 2013

Здано в набір 01.03.2013. Підписано до друку 12.03.2013.

Формат 60x84^{1/2}. Папір офсетний. Ум. друк. арк. 22.

Гарнітура Times New Roman. Різографічний друк.

Наклад: 100 прим.

Друк: ЛДУ БЖД

вул. Клепарівська, 35, м. Львів, 79007.

За точність наведених фактів, економіко-статистичних
та інших даних, а також за використання відомостей, що не
рекомендовані до відкритої публікації, відповідальність
несуть автори опублікованих матеріалів. При передру-
ковуванні матеріалів, посилання на збірник обов'язкове.

УДК 502.4 (477)

**РЕКРЕАЦІЙНІ РЕСУРСИ
КАРПАТСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ**

Бринда Х.І., Фединяк У.І.

Карабин В.В., канд. геол. наук, доцент
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Карпатський національний природний парк розташований в Україні на території Івано-Франківської області, створений для збереження унікальних лісових екосистем Центральної Європи, а саме типових для Чорногори та Горган гірських і долинно-річкових природних комплексів, рідкісних для Центральноєвропейської геоботанічної провінції природних екосистем [1].

Парк охоче надзвичайно ціші з ботанічної, зоогеографічної, ландшафтно-екологічної та природоохоронної точок зору гірські екосистеми у східному секторі Українських Карпат. Площа парку складає 50495 га. Територія знаходиться в межах абсолютних висот 500-2061 м північніше Чорногірського хребта до м. Яремча, вздовж ріки Прut і західних приток Чорного Черемоша. Парк простягається з північного заходу на південний схід на 55 км, а з південного заходу на північний схід – на 20 км. У геоструктурному плані територія парку входить до складу Чорногірської та Скибової зон Карпатської складчастої області, де на поверхню виходять відклади флюїзової формациї.

Головними водними артеріями природного парку є річки Прut та Чорний Черемош. Грунтотвірними породами національного парку переважно є елювіальні та делювіальні відклади – продукти вивітрювання корінних геологічних субстратів, на меншій площині поширені аллювіальні відклади і лише місцями – морена, пролювій та колювій. Утворення ґрунту на території парку відбувається за двома типами – буроземним та підзолистим.

До складу парку входять висотні пояси буково-ялицевих лісів, смерекових лісів, субальпійський та альпійський пояси. Надзвичайно багатий і різноманітний видовий склад рослинності парку, який налічує 1105 видів, що становить 54,9% всієї флори Українських Карпат. Тут зареєстровано 95 видів, що занесені до Червоної книги України. На території парку також зареєстровано 4 види Європейського Червоного списку, 3 види з Червоного списку Міжнародного союзу охорони природи, 2 види з Додатку Бернської конвенції.

У парку зареєстровано зростання 29 ендемічних видів рослин, серед яких 12 загальнокарпатських (вечірнія біла, грушанка карпатська, молочай карпатський тощо) та 13 південнокарпатських (аконіт низький, волотка карпатська, фіалка відхилена тощо) сідемів. Найбільше сідеміків і реліктів зустрічається на Чорногорі. На території парку зберігаються також найбільші за площею в Українських Карпатах реліктові угруповання сосни звичайної, берези повислої та частково сосни кедрової, єдине місце зростання якої знаходиться на Чорногорі, в урочищі Кедрувате [2].

Багатством форм рельєфу, клімату, рослинного світу закономірно зумовлюється різноманіття тваринного світу Карпатського національного природного парку. Особливістю його є велика частка комахоїдних, рукокрилих та гризунів, дещо менше хижаків та парнокопитних, призвичасних до висотних гірських поясів. Загалом фауністичне різноманіття парку представляють 48 видів ссавців, 110 – птахів, 11 – риб, 10 – земноводних, 6 – шазунів. До Червоної книги України внесено 32 представники фауни, а до Європейського Червоного списку – вовка, ведмедя бурого, видру річкову, рись звичайну та інших.

Карпатський національний природний парк – своєрідний природно-рекреаційний комплекс, де створені сприятливі умови для розвитку рекреації, найкращою формою якої є піші подорожі пізнявальними стежками. У даний час існує 40 пішохідних (еколого- і науково-пізнявальні), 3 лижні, 3 водні маршрути загальною протяжністю 400 км. Найбільше навантаження лягас на маршрути «На Говерлу», «Стежка Довбуша», «На Хомяк». На території заповідника функціонує три науково-пізнявальні стежки: на оз. Несамовите (6 км), Верпок – Жбир (2,5 км), Погорілець – п. Шешурська – оз. Марічайка (10,85 км). Популярними також є місця екотуристичних маршрутів: ботанічний, зоологічний та географічний на Бріскул (1910 м), ботанічний та ландшафтно-географічний на гору Піп Іван, загально-краєзнавчий на "Склі Довбуша" [3].

Література:

1. Карпатська спадщина. <http://carpathian-heritage.info/ua/2012-04-22-18-26-57/41-carpathian-par>
2. Державне управління охорони цінковилищного природного середовища в Івано-Франківській області. <http://www.ecology.if.ua/knpp.html>
3. РТЦ. Регіональний туристичний інформаційний центр. <http://www.rtic.if.ua/about.html>